

Nieuwsbrief

november 2014

Nummer 58

De Nieuwsbrief is een uitgave van de PvdA Velsen

Website

www.velsen.pvda.nl

Reacties en kopij

Jantje Bosch
jantjebosch@gmail.com

Inhoud:

- uitnodiging LV 10/12/14
- van de voorzitter
- van de wethouder
- van de fractievoorzitter

Bestuur:

Voorzitter:
Aris Blok
0255-520327

Secretaris:

Jantje Bosch
06-34038521

Penningmeester:

Anneke van Wijngaarden
023-7434895

Lid:

Riek Rademaker vd Helm
0255-513599

Ledenvergadering PvdA

Het bestuur van de PvdA afdeling Velsen nodigt de leden van de afdelingen Haarlem, Beverwijk, Heemskerk, Uitgeest en Haarlemmerliede Spaarnwoude van harte uit voor de ledenvergadering op woensdagavond **10 december 2014**

Locatie: buurtcentrum de Dwarsligger.

Planetenweg 338

1974 BP IJmuiden

Tel.: 0255-512725

19.30 uur Inloop met koffie

19.35 uur Agenda:

1. Opening door de voorzitter
2. Werkplan 2015
3. Begroting 2015

20.00 uur pauze

20.15 uur Discussie: o.l.v. Bernard Wittenberg

Worden in Nederland de zwaarste lasten wel gedragen door de sterkste schouders?

Gaan de theorieën van Thomas Piketty ook op voor Nederland? En wat doet de PvdA hiermee?

Inleiding door Alman Metten (oud Europarlementariër)

Reactie van Henk Nijboer (2^e kamerlid en 1^e woordvoerder financiën)

Discussie

22.00 uur Afsluiting

Neem een vriend en/of Buur mee ze zijn van harte welkom

Van de voorzitter Aris Blok

Beste rode vrienden:

Binnen de PvdA blijft het rumoerig. Hoewel ik het natuurlijk moet doen met het nieuws vanuit de media denk ik toch dat de tweede Kamerfractie zorgvuldig heeft gehandeld in het dilemma Selçuk Öztürk en Tunahan Kuzu. Jammer want het scheidt weer verwarring onder de leden en sympathisanten van onze vereniging. Beter nieuws uit Alkmaar. Die zijn bij de tussentijdse gemeenteraadsverkiezingen onder het lokale geweld toch maar als tweede geëindigd. De PvdA in Den Bosch ging het slechter af. Die zijn nu in grootte de 8ste partij geworden. Hier moeten we het momenteel mee doen. De landelijke partijen worden lokaal beoordeeld op de landelijk prestaties en daarom kiest de kiezer maar op een lokale partij. Niet helemaal logisch volgens mij, maar de kiezer heeft altijd gelijk is een oud politiek spreekwoord.

Ondertussen zijn wij in Velsen een oud PvdA thema weer wat leven aan het inblazen. Zie ook het thema van de ledenvergadering. Alman Metten kwam ermee tijdens de tuinhuisgroep bijeenkomst. Het bezoek van de Franse econoom Thomas Piketty aan de Tweede Kamer was de aanleiding. Alman had de Franse uitgave van het boek van Piketty al gelezen. Enthousiast als hij is wist hij de tuinhuisgroep al snel te overtuigen dat de ideeën van Piketty ook voor Nederland opgaan. Verderop in deze nieuwsbrief een toelichting van Alman. Zo lang ik kan herinneren is het dragen van de zwaarste lasten door de sterkste schouders een van de uitgangspunten van de PvdA-bestuurder. Goed we zien het de laatste paar jaar niet meer zo duidelijk terug in Den Haag dus tijd om de discussie weer binnen de partij te brengen. Door het enthousiaste verhaal van Alman wilde de Tuinhuisgroep een snelle actie organiseren. Dat werd het sturen van een mail naar zo veel mogelijk afdelingen. Zie de Piketty actie elders in deze nieuwsbrief. Naast Alman Metten die op de ledenvergadering van 10 december e.e.a. toelicht komt Henk Nijboer (eerste woordvoerder financiën van onze TK-fractie) toelichten hoe ze er in Den Haag naar kijken. Voor mij is het boek van Piketty te ingewikkeld en trouwens ook nog in het buitenlands geschreven. Ik heb mij voorbereid door het boekje “de bovenbazen” van Maarten Toonder te lezen. Hoewel het in 1963 voor het eerst uitkwam is het een “Bommelse” kijk op de kredietcrisis van nu. Een aanrader.

Ik reken op een grote opkomst.....

Groet Aris, Afdelingsvoorzitter

De Tuinhuisgroep

Elke eerste dinsdag van de maand komt de tuinhuisgroep in Buurthuis de Spil bij elkaar. 19.30 uur inloop start 20.00 uur. Wie of wat is de tuinhuisgroep? De tuinhuisgroep is een discussietafel van en voor lokale PvdA-leden. Dus ook voor U! Er is geen vooropgezette agenda. Die bepalen de deelnemers op de avond zelf. Meestal ligt de opkomst rond de 15 leden. Pas op het is wel een beetje verslavend. Bent u één keer geweest dan kan u bijna niet meer zonder. Een politieke vriend van mij noemt het “Slow Politics” met andere woorden genieten van de politieke discussie.

Groet Aris Blok

De Piketty actie

Onze actie houdt in dat wij zoveel mogelijk afdelingen onderstaande mail hebben gestuurd:

*Beste afdeling besturen, Iedereen heeft afgelopen week wel gelezen over het bezoek van Thomas Piketty aan de tweede kamer. Piketty geeft de argumenten waarom de sterkste schouders de zwaarste lasten moeten dragen en legt uit waarom het kapitaal niet werkt voor onze economie. Een verhaal wat al decennia in onze verkiezingsprogramma's staat. Wij (afdeling Velsen) wil graag de discussie hierover opstarten. Wij hebben Alman Metten, oud Europarlementariër, gevraagd of het verhaal van Piketty ook geldt voor de Nederlandse economie. Alman heeft dat zeer kort opgeschreven in bijgaand bestandje. Wij gaan in onze afdeling deze maand de Piketty-discussie aan. Wij zouden ook graag zien dat dit gebeurt in andere afdelingen. Daarom stuur ik namens het afdelingsbestuur Velsen deze mail. Wij zouden ook graag zien dat deze discussie zich verspreidt over Nederland. **Dus staat u achter deze boodschap stuur deze mail dan door aan tenminste drie PvdA afdelingen bij u in de buurt.** Heeft u vragen over het stukje van Alman dan kan u contact met hem opnemen via zijn e-mail ametten@quicknet.nl.*

groet Aris Blok voorzitter PvdA afdeling Velsen

Bijgaand bestandje:

OPROEP van PvdA – AFDELINGEN/AFDELINGSBESTUREN:

Laat draagkracht weer bepalend zijn voor hoeveel belasting betaald wordt

Ondergetekenden zijn verontrust, dat een steeds groter deel van de financiering van overheid en verzorgingsstaat voor rekening komt van loontrekkers. Dit terwijl het aandeel van beloning voor arbeid in ons BBP afneemt, en tegelijkertijd het aandeel van ondernemingswinst in datzelfde BBP nog meer is toegenomen. De belastingafdracht over die winst is echter zeer sterk afgenomen.

*We zijn ons bewust dat de PvdA de afgelopen 2 decennia waarin deze **lastenverschuiving van kapitaal naar arbeid** zich voltrokken heeft, ook vele jaren in de regering heeft gezeten. Niemand was zich echter van deze trend bewust, de gegevens hierover komen nu pas boven tafel. Onze gedeeltelijke medeverantwoordelijkheid maakt een duidelijke stellingname en snelle tegenmaatregelen echter des te urgenter.*

Wij vinden het onacceptabel, dat werknemers en consumenten de overheid en de verzorgingsstaat in stand moeten houden, en dat multinationale ondernemingen, die hier volop van profiteren, nauwelijks een bijdrage leveren. Deze onrechtvaardigheid moet urgent hersteld worden.

Wij zijn evenzeer verontrust door de geringe bijdrage die de zeer rijken leveren aan onze belastingen. Terwijl sinds de financiële crisis de lonen reëel achteruit zijn gegaan, zijn de grote vermogens die vooral uit aandelen bestaan met tenminste 13% per jaar omhoog gegaan. Wij ervaren het als zeer onrechtvaardig dat over deze vermogensinkomsten maar 1,2% belasting betaald hoeft te worden, terwijl arbeid tot 52% wordt belast.

Omdat bezit in Nederland zo geconcentreerd is in weinig handen (de 1,2% miljonairs beschikken over 40% van ons bezit), is deze ongelijke behandeling van inkomen uit kapitaal

en arbeid voor ons niet te pruimen.

Wij vinden dat onze partij zich duidelijk uit moet spreken voor het herstellen van het draagkrachtbeginsel in ons belastingstelsel. Dat betekent o.a.:

- *De **inkomsten uit de vennootschapsbelasting** moeten drastisch omhoog, om de toegenomen ondernemingswinsten te weerspiegelen en om (multinationale) ondernemingen een rechtvaardig aandeel te laten leveren voor het profijt dat zij van overheid en verzorgingsstaat in Nederland hebben.*
- *De **inkomens uit vermogen** moeten progressief worden belast, net als de inkomens uit arbeid. Nu is het nog omgekeerd: het gros van de bevolking, met alleen geld op betaal- en spaarrekeningen, betaalt over tegoeden die niet in waarde zijn toegenomen evenveel belasting als een kleine elite met vooral aandelen die de laatste 6 jaar met gemiddeld 13% per jaar zijn toegenomen. Grotere onrechtvaardigheid is nauwelijks denkbaar.*
- *Het **aandeel van belastingen naar draagkracht** moet sterk toenemen in ons belastingstelsel: de sterkste schouders moeten de zwaarste lasten dragen. Nu is het draagkrachtbeginsel alleen actief in de inkomstenbelasting, en zelfs daar niet overal, dat eenzede van de belastinginkomsten uitmaakt. De overige belastingen zijn ofwel voor iedereen even hoog of zelfs relatief hoger voor de minst draagkrachtigen.*

Met toegenomen progressie in het hele belastingstelsel wordt het gezond maken van de overheidsfinanciën ook een heel ander verhaal: een grotere bijdrage van de draagkrachtigen kan het uitkleden van onze verzorgingsstaat voorkomen, en de middelen verschaffen om laagbetaalde arbeid minder te belasten en zo de werkgelegenheid te bevorderen.

Wij roepen Bewindslieden, Kamerfracties en Partijbestuur op om voor iedereen zichtbaar voor deze agenda te strijden.

Getekend: Alman Metten en Aris Blok

Afdeling Velsen

Afdeling ...

Worden in Nederland de zwaarste lasten wel gedragen door de sterkste schouders?

De Franse econoom Thomas Piketty heeft ons een grote dienst bewezen, door met zijn boek “kapitaal in de 21^e eeuw” de discussie over de inkomens- en vermogensongelijkheid in de ontwikkelde landen op een door niemand te negeren manier aan de orde te stellen.

Zelf werd ik al in januari op zijn boek geattendeerd, en heb ik in recensies in het Financiële dagblad (al voordat de Engelse vertaling uitkwam) en in Socialisme en Democratie in Nederland aandacht voor dit boek gevraagd.

Over Nederland zelf zegt Piketty niets, maar hij laat ons op een radicaal andere manier naar ongelijkheid kijken, door zich vooral op de top-10%, top-1%, en zelfs de top-0,1% en -0,01% te laten kijken. Het resultaat daarvan is schokkend, vooral voor de VS, maar ook voor Groot-Brittannië, Frankrijk en andere Europese landen.

Voor links Nederland restte de taak, de cijfers voor Nederland boven tafel te krijgen. In het juninummer van Socialisme en democratie, dat vrijwel geheel aan Piketty is gewijd, is de PvdA daar al mee begonnen (zie

http://wbs.nl/system/files/pikettys_r_is_groter_dan_g_sd_03_2014.pdf) . Maar er komen gelukkig steeds meer relevante gegevens op tafel. Hieronder wil ik wat relevante gegevens samenvatten en vooral enige politieke consequenties aangeven.

Inkomensongelijkheid. De 10% hoogste inkomens verdienen netto ruim 25% van het totaal. Waren in 1990 inkomens boven een ton (in guldens!) nog een zeldzaamheid, nu zijn er al 145.000 inkomens boven een ton (in euro!), en 44.200 werknemers met inkomens boven de €150.000.

Hierbij dient bedacht te worden dat het alleen gaat om inkomen uit arbeid. Inkomen uit vermogen(=kapitaal) wordt in de statistieken ten onrechte niet meegenomen. De werkelijke concentratie van inkomen uit de top is dus nog veel hoger, we weten pijnlijk genoeg alleen niet hoeveel hoger.

Vermogensongelijkheid. Bezit is nog ongelijker verdeeld. Uit het miljonairsonderzoek dat het CBS met gegevens van de belastingdienst heeft uitgevoerd voor van Lanschot Bankiers, blijkt dat 10% van de huishoudens ruim driekwart van ons totale vermogen bezit (pensioen en huizen niet meegerekend, maar ook dat is heel ongelijk verdeeld), en de 1,2% miljonairs zelfs al 40% van ons totale vermogen (stand 1.1.2011).

Uit een andere onverdachte bron, het rapport dat de commissie van ABN AMRO-bankier van Dijkhuizen vorig jaar voor de regering uitbracht ten behoeve van de voorgenomen belastingherziening, blijkt dat slechts 26% van de huishoudens belastbaar vermogen heeft, en dat de top-6 ½ % tweederde daarvan bezit.

Omdat topvermogens en topinkomens sterk overlappen, doemt hier dus het beeld op van een beperkte maar zeer rijke bovenlaag van misschien 5-10% van alle huishoudens.

Eén van de (VVD en lobbyisten)-argumenten om deze bovenlaag niet zwaarder te belasten, is altijd dat het er maar zo weinig zijn en dat het daarom nauwelijks wat zou opleveren. Maar als alleen al de 1,2% miljonairs gemiddeld 51 keer meer bezitten dan de overige 98,8% Nederlanders, dan komen de feiten toch anders te liggen.

Belastingstelsel eerlijk? Houdt ons belastingstelsel wel rekening met deze extreme ongelijkheid van bezit, en met de explosie van topsalarissen boven een ton? Draagt ook deze top naar draagkracht bij? Helaas blijkt dat totaal niet het geval.

Bij inkomens boven €56.532 spelen verschillen in draagkracht geen rol meer: al deze inkomens worden tegen dezelfde 52% belast, terwijl ook binnen deze categorie de verschillen nog enorm zijn. Toen er nog nauwelijks inkomens boven een ton waren was dat misschien begrijpelijk, maar met tienduizenden inkomens boven 3 ton is dat toch wat anders.

En (belastbaar) vermogen, in handen van de topkwart van Nederland, en binnen dat kwart dan ook nog zeer sterk geconcentreerd bij de top-10%, top-6 ½ % en top-1,2%, wordt in vergelijking met looninkomen nauwelijks belast.

Belasten naar draagkracht zou betekenen dat grote vermogens zwaarder worden belast dan kleine, en dat hoge vermogensopbrengsten zwaarder worden belast dan vermogens met weinig of geen opbrengst.

Nederland belast echter kleine en grote vermogens even licht, met effectief 1,2% (30% over een 'forfaitair', dwz verondersteld, rendement van 4%), en de werkelijke vermogensopbrengsten worden niet belast. Gevolg is niet alleen dat de grote vermogensbezitters, die vooral aandelen bezitten die de afgelopen 5 jaar gemiddeld 13% meer waard zijn geworden, veel te weinig bijdragen, maar ook dat de kleinere vermogensbezitters, die vooral bank- en spaartegoeden hebben die zelfs in waarde zijn gedaald, te veel betalen.

We zien dan ook dat niet alleen de topbezitters en de loontrekkers uit elkaar groeien, maar dat ook de kloof tussen de hoogvermogenden en de rest van de vermogensbezitters elk jaar gestaag toeneemt (vooral doordat de samenstelling van hun bezit zo enorm verschilt).

Aandeelhouderseconomie. Binnen de groep vermogenden (26% van de bevolking dus) neemt het aandelenbezit toe met het vermogen. De minst vermogenden hebben vrijwel geen aandelen, de top-6 ½ % bezit 85% van de aandelen.

Even iets om bij stil te staan: bijna alle aandelen zijn dus in handen van een hele kleine top. En ook *binnen* die laatste categorie geldt: hoe rijker, hoe meer aandelen. Miljonairs (gemiddeld bezit 3 miljoen euro) hebben 60% aandelen, vermogens boven 10 miljoen euro al 78%.

Het is goed te bedenken dat aandeelhouders de eigenaren van een belangrijk deel van ons bedrijfsleven zijn. De rest van het bedrijfsleven is in handen van ondernemerseigenaren (ook binnen deze groep is het bezit zeer scheef verdeeld), en van pensioenfondsen. Maatregelen van de overheid die de winstgevendheid van het bedrijfsleven ten goede komen, komen in de praktijk dus vooral terecht bij de absolute top van de vermogensbezitters (de 'eigenaren' van ons bedrijfsleven).

Kapitaal verdringt arbeid. Bedrijfswinsten zijn de laatste 10 jaar een steeds groter deel van ons nationale inkomen gaan uitmaken, ten koste van de lonen: er heeft in deze periode een verschuiving van het aandeel van arbeid naar kapitaal plaatsgevonden van 6% van ons nationaal inkomen.

Tegelijkertijd is de belastingdruk op kapitaalinkomen gedaald van 21% naar 14% (door verlaging van de winst-, dividend- en successiebelasting in deze periode), en is de druk op arbeidsinkomen gestegen van 35% naar 38% en op consumptie van 23% naar 25% (consumptiebelasting drukt zwaarder op lage inkomens).

Kortom, de lagere opbrengst van belasting op vermogen (=kapitaal) bij een sterke groei van het vermogensaandeel in ons nationaal inkomen is geen natuurverschijnsel, maar het gevolg van politieke beslissingen. Voor kapitaal is de laatste decennia een stuk beter gezorgd dan voor de factor arbeid. Dat heeft er alles mee te maken dat vermogenden en bedrijven topfiscalisten kunnen betalen, die een bijna permanente lobby voeren voor steeds lagere tarieven op vermogen (met het argument dat dat zo goed is voor ons concurrentievermogen of voor de economie). Tegengeluiden zijn schaars, zelfs de topfiscalisten aan de Universiteiten zijn meestal ook nog verbonden aan internationale adviesbureaus die door bedrijven en hoogvermogenden worden ingehuurd.

Als PvdA hebben we daar niet voldoende door heen kunnen prikken. Mijn advies zou zijn, bij elke maatregel te onderzoeken aan wie het ten goede komt (het klassieke *cui bono*), en dat ook uitdragen.

Terug naar stakeholderseconomie. De pijnlijke realiteit is, dat in de aandeelhouderseconomie van vandaag, waarin bedrijven afgerekend worden op de koers van hun aandelen en op de uitgekeerde winst, werknemers nog slechts een kostenpost zijn, waarvoor de managers applaus van de beurs krijgen als ze erop bezuinigen.

Met de val van het communisme is het taboe geworden nog over de tegenstelling tussen arbeid en kapitaal te spreken. De werknemers (behalve de topverdieners) lijken van dat taboe slachtoffer te zijn geworden. De cijfers die Piketty ons geïnspireerd heeft op tafel te krijgen, en die duidelijk maken dat het eigendom van onze productiemiddelen in de handen van een steeds kleinere groep geconcentreerd raakt, die daarover steeds minder belasting betaalt, maken duidelijk dat dat taboe snel van tafel moet. We moeten weer toe naar een stakeholders-economie, waarin kwaliteit van werk en arbeidsplaats even belangrijk is als winst voor de aandelenhouders/vermogensbezitters.

Het werk voor de sociaaldemocratie zit er dus zeker nog niet op. Er is wetgeving nodig om de positie van werknemers te versterken, na decennia van verzwakking. En ons belastingstelsel moet rechtvaardiger worden gemaakt, door vermogen en het inkomen eruit forser en progressief te belasten, mede om lage lonen te kunnen ontlasten.

De PvdA is op sociaaleconomisch gebied misschien teveel in slaap gewiegd. Laten we revanche nemen door onze schouders te zetten onder tenminste de volgende twee gigantische uitdagingen:

- hoogvermogenden hun rechtvaardig aandeel laten betalen in het behoud en de verbetering

Nieuwsbrief november 2014

van de welvaartstaat voor iedereen, en daarmee voorkomen dat zij met parallelle voorzieningen zoals privéonderwijs, privéklinieken, privéverzorgingstehuizen en privéthuiszorg geen enkel belang meer hebben bij de kwaliteit van deze voorzieningen voor ons allemaal, en

- een einde maken aan het eenzijdige korte termijnwinststreven van bedrijven, door de kwaliteit van de arbeid weer hoge prioriteit te geven. Dit is niet alleen van levensbelang voor de PvdA, die terug naar haar wortels moet, maar eigenlijk voor alle andere partijen die niet alleen de zeer rijke bovenlaag van dienst willen zijn.

Alman Metten

Van 1984 tot 1999 Europarlementariër voor de PvdA met o.a de portefeuilles economie en belastingen

